

Eesti – rahu või möllu riik?

Austatud kuulajad, head kaasmaalased!

Eelmisel aastal oli mul au pidada Haapsalu toomkirikus Eesti Vabariigi aastapäevale pühendatud kõne. Ma toonitasin oma tollases kõnes kolme põhiasja: headust, märkamist ja positiivset suhtumist ning kutsusin inimesi üles olema ühtsem rahvas. Täna, kui on läinud mööda täpselt aasta, mõtlen ma, et mis siis aastaga inimestes, sealhulgas ka minus endas, muutunud on. Olen kindel, et nii mõndagi, kuid mitte seda, millest mina rääkisin.

Sellest omakorda tekib mul küsimus – mida me tegelikult oma elus väärtustame?

Kõik inimesed soovivad endale ilusat kodu, hoolivat peret, tasuvat töökohta, soojamaareise ja muud säärast, aga kujutlege, et teil on kõik eelpool mainitu olemas, kuid puudub üks pisike, aga oluline nüanss. Selleks on rahu. Kuidas te kujutlete oma ilusat elu keset sõjakollet või pidevaid protestiavaldusi? Minu meelest ei ole sellisel elul, kust puudub rahu, oma kvaliteeti. Minu jaoks tähendab rahu turvalisust ja õnne, mida minu meelest kõige paremini just Eestis elades saab tundma õppida. Jah, ka Eestil on olnud väga raskeid aegu ja minu aupaklikkus nende meeste ees, kes meid omal ajal vabaks võitlesid, on üüratult suur, kuid seda enam, miks me seda ei hinda? Miks me põgeneme siit, OMA rahulikust riigist selle möllu sisse laia ja sõjakasse maailma? Ma vist tean, miks.

Inimene hakkab olemasolevaid asju väärtustama alles siis, kui ta nendest juba ilma on jäänud. Jah, on osa inimesi, kes lähevad Eestist ära, sest nendele vastavat tööturгу siin ei leidu, on inimesi, kes lähevad õppima või reisima mõttega, et nad tulevad siia, OMA KOJU, tagasi. Ja siis on hulk inimesi, kes põgenevad siit esimesel võimalusel, samal ajal Eestit maha tehes. Aga teate, minu meelest lähevad nad kõik vaid ühte asja avastama: seda, kui hea on elada rahulikus riigis. Loomulikult ma ei saa väita, et Eesti jääb puutumata kõikidest terroriaktidest üle maailma. On olnud päevi, mil isegi Haapsalus ringi käies on hirm naha vahel, sest eelmisel ööl on olnud meist vaid 2500 km kaugusel üle 150 inimelu võtnud terrorirünnakud. Aga kui ma mõtlen, et rahurikkumised Eestis piirduvad vaid lärmavate naabritega, siis tegelikult võib selle üle ju väga rõõmus olla. Ma pigem elan sellises nii-öelda koduses möllus, kus olen ühe õhtu naabrite poolt häiritud, kui elan pidevas ohus ja hirmus.

Ma ei taha veel saada suureks, aga ma pean, ja tänu sellele ma pean nägema maailmast terviklikku pilti ja saama aru, kus on minule kõige parem. Minu koht on siin, oma maal, oma rahulikus riigis, OMA EESTIS ning ma olen väga õnnelik, et ma ei pea selle mõistmiseks olema sunnitud kasutama seda rahust ilma jäämise meetodit.

Minu sõnum oli mõeldud eesti rahvale, et me väärtustaks oma sünnipäevalast üha rohkem ja mõtiskleks vahel selle üle, kui hea meil siin tegelikult on.

Armsad kaasmaalased, soovin teile rõõmurohket vabariigi sünnipäevakuud ja rahulikke pidustusi!

Johanna Liiv 10.H